

წერილი სოფლიდან

შემოდგომაა. წვიმამ მოლია
ტყეთა მსუბუქი მელანქოლია.

ზაფხულის დღეთ ის ქაფი ქრება,
არის ცეცხლის ხმი და ჩაფიქრება...

იშლება თვალწინ ფერადი ნოხი –
თქვენთა მშვენიერთ წამწამთა ქოხი.

იმ დარდად ჩემს გულს ხშირად სწოლია
ტყეთა მსუბუქი მელანქოლია.

არ გებრალეებით= მე მქონდა გული,
ახლა ის არის, როგორც ყინული.

თქვენ კი ჯერ ისევ მაისს ედრებით,
მომწერეთ რამე: ოჰ, გევედრებით!

ვინ იცის, იქნებ გალხვეს ყინული
ღრმა მწუხარებით შემორკინული.
1915

წერილი სოფლიდან

შემოდგომაა. წვიმამ მოლია
ტყეთა მსუბუქი მელანქოლია.

ზაფხულის დღეთ ის ქაფი ქრება,
არის ცეცხლის ხმი და ჩაფიქრება...

იშლება თვალწინ ფერადი ნოხი –
თქვენთა მშვენიერთ წამწამთა ქოხი.

იმ დარდად ჩემს გულს ხშირად სწოლია
ტყეთა მსუბუქი მელანქოლია.

არ გებრალეებით= მე მქონდა გული,
ახლა ის არის, როგორც ყინული.

თქვენ კი ჯერ ისევ მაისს ედრებით,
მომწერეთ რამე: ოჰ, გევედრებით!

ვინ იცის, იქნებ გალხვეს ყინული

ღრმა მწუხარებით შემორკინული.
1915